

Uitwerking Tentamen Logica 1 (3 ec), 20 juni 2017

1. Een *ideaal* in een tralie L is een niet-lege deelverzameling $I \subset L$ zodat $I \neq L$ en:

- (a) als $x, y \in I$ dan $x \vee y \in I$;
- (b) als $x \in L, y \in I$, en $x \leq y$, dan $x \in I$.

Een ideaal I is *maximaal* als $I \subset J$ voor een ideaal J impliceert $I = J$.

Bewijs met het Lemma van Zorn dat ieder ideaal in een tralie met maximaal element bevat is in een maximaal ideaal.

Definieer de poset (P, \leq) van alle idealen in L die het gegeven ideaal I bevatten, met \subset als \leq . Ga de condities voor toepassing van het Lemma van Zorn na:

- P is niet leeg want I zit erin.
- Als een keten $\{I_i\}$ in P zit dan zit $\cup_i I_i$ ook in P (en dit is dan een maximaal element van de keten):
 - (a) Als $x, y \in \cup_i I_i$, dan zijn er i en j met $x \in I_i$ en $y \in I_j$, omdat het een keten is geldt $I_i \subset I_j$ of omgekeerd, stel het eerste, dan $x, y \in I_j$ en dus $x \vee y \in I_j \subset \cup_i I_i$, dus $x \vee y \in \cup_i I_i$.
 - (b) Als $x \in L, y \in \cup_i I_i$, en $x \leq y$, dan $y \in I_j$ voor zekere j , dus $x \in I_j \subset \cup_i I_i$, dus $x \in \cup_i I_i$.
 - (c) De conditie $I \neq L$ is equivalent met $1 \notin I$ (waarbij 1 het maximale element is van L). Omdat $1 \notin I_i$ geldt ook $1 \notin \cup_i I_i$, zodat $\cup_i I_i \neq L$ (deze stap in het bewijs is niet waar als L geen maximaal element heeft, dan kan het wel degelijk zo zijn dat $I_i \neq L$ voor alle i terwijl $\cup_i I_i = L$, neem bijvoorbeeld $L = \mathbb{N}$ met $I_n = \{1, 2, \dots, n\}$).

Het Lemma van Zorn geeft P een maximaal element I_m . Stel ten slotte dat $I_m \subset J$, voor een ideaal J . Dan bevat J ook I (want $I \subset I_m \subset J$) en dus $J \in P$. Als $I_m \neq J$, dan was I_m geen maximaal element van P , tegenspraak. Dus $J = I_m$.

2. Deze opgave gaat over een nog eenvoudigere logische theorie dan propositielogica. Er zijn drie logische symbolen, namelijk \prec , $\not\prec$ en \perp (en verder niets!). Stel S is een verzameling symbolen (zoals in propositielogica). Dan zijn alle uitspraken α over S van de volgende vorm: $p \prec q$, of $p \not\prec q$ (waarbij $p, q \in S$), of \perp .

Formele bewijzen gebruiken de volgende regels à la Natuurlijke Deductie:

$$\begin{array}{l}
 \text{I. } \frac{\alpha}{\alpha} \qquad \text{II. } \frac{p \prec q \quad q \prec r}{p \prec r} \qquad \text{III. } \frac{p \prec p}{\perp} \qquad \text{IV. } \frac{\alpha \quad \neg\alpha}{\perp} \qquad \text{V. } \frac{\dots}{\perp} \\
 \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \qquad \frac{\perp}{\neg\alpha}
 \end{array}$$

In IV en V is $\neg(p \prec q)$ een afkorting voor $(p \not\prec q)$ en analoog $\neg(p \not\prec q) \equiv (p \prec q)$. Zoals gebruikelijk schrijven we $\Sigma \vdash \alpha$ als α kan worden afgeleid uit een bepaalde verzameling uitspraken Σ . De *semantiek* van deze logica is als volgt:

- een *interpretatie* is een partiële ordening \leq op S , waarbij we zoals wel vaker noteren $p < q$ desda $p \leq q$ en $p \neq q$.
- we zeggen dat $\leq \models (p \prec q)$ desda $p < q$, $\leq \models (p \not\prec q)$ desda $p \not< q$, en $\leq \not\models \perp$.
- een interpretatie \leq heet een *model* van Σ als $\leq \models \sigma$ voor alle $\sigma \in \Sigma$;
- we noteren $\Sigma \models \alpha$ als α waar is in alle modellen van Σ .

- (a) Bewijs netjes via uit de deductieregels dat $\{p < q, r \not< q\} \vdash r \not< p$.

$$\frac{\frac{\frac{p < q \quad r \not< q \quad [r < p]}{r < q}}{\perp}}{r \not< p}$$

Achtereenvolgens gebruikt: regels II, IV, V.

- (b) Bewijs de *gezondheid* van deze theorie, i.e. $\Sigma \vdash \alpha \Rightarrow \Sigma \models \alpha$.

Als het bewijs van $\Sigma \vdash \alpha$ uit $n = 1$ stap bestaat, dan is $\alpha \in \Sigma$ en geldt $\Sigma \models \alpha$ per definitie van \models en van een model: $\Sigma \models \alpha$ betekent immers dat α waar is in alle modellen \leq van Σ , maar \leq is precies een model van Σ als α waar is voor alle $\alpha \in \Sigma$. Stel nu dat de claim voor een bewijs van n regels klopt, de stap naar $n + 1$ gaat via een van de regels I - V.

- Regel I is triviaal.
- Regel II: uit $\Sigma \models (p < q)$ en $\Sigma \models (q < r)$ volgt dat voor iedere part. ordening \leq geldt $p \leq q$ en $q \leq r$, dus $p \leq r$ uit transitiviteit van \leq , dus $\Sigma \models (p < r)$.
- Regel III: $\Sigma(p < p)$ betekent dat voor iedere part. ordening \leq geldt $p < p$, dit is nooit waar, de conclusie $\leq \models \perp$ is ook niet waar, zodat de implicatie $\Sigma(p < p) \Rightarrow \leq \models \perp$ waar is.
- Regel IV: analoog.
- Regel V: voor het bewijs van \perp uit $\Sigma \cup \{\alpha\}$, i.e. $\Sigma \cup \{\alpha\} \vdash \perp$, geldt de inductiehypothese, zodat $\Sigma \cup \{\alpha\} \models \perp$. Dit is volgens de interpretatieregel voor \perp een tegenspraak, zodat $\Sigma \cup \{\alpha\}$ geen model \leq heeft. Neem een model \leq voor Σ , dan geldt $\leq \models \alpha$ ofwel $\leq \models \neg\alpha$. In het eerste geval is \leq een model van $\Sigma \cup \{\alpha\}$, zodat geldt $\leq \models \neg\alpha$. Dit argument geldt voor ieder model \leq , zodat $\Sigma \models \neg\alpha$.

- (c) Bewijs ook de *volledigheid* van deze theorie, i.e. $\Sigma \models \alpha \Rightarrow \Sigma \vdash \alpha$.

- i. Definieer een relatie \leq op S door $p < q$ desda $\Sigma \vdash (p < q)$ en laat zien dat dit een partiële ordening is (mits Σ consistent is).

Da axioma's op $<$ zijn transitiviteit en $p \not< p$. De eerste volgt direct uit deductieregel II. De tweede houdt in dat $\Sigma \vdash (p < p)$ niet waar is; stel wel, dan volgt uit regel III dat $\Sigma \vdash \perp$, maar Σ is consistent. Dus $\Sigma \vdash (p < p)$ en dus $p \not< p$.

- ii. Laat zien dat deze interpretatie een model van Σ is.

Als $\sigma \in \Sigma$ van de vorm $\sigma \equiv p < q$ is, dan geldt uiteraard $\Sigma \vdash p < q$ en dus $p < q$ i.e. $\leq \models \sigma$. Als $\sigma \in \Sigma$ van de vorm $\sigma \equiv p \not< q$ is, dan geldt evenzo $\Sigma \vdash (p \not< q)$, maar we moeten bewijzen dat $\Sigma \not\vdash (p < q)$, wat niet hetzelfde is. Stel echter $\Sigma \vdash (p < q)$, dan volgt uit $\Sigma \vdash (p \not< q)$ en regel IV dat $\Sigma \vdash \perp$, maar Σ is consistent, zodat uit het ongerijmde volgt $\Sigma \not\vdash (p < q)$, oftewel $p \not< q$. Dus in alle gevallen volgt: $\sigma \in \Sigma \Rightarrow \leq \models \sigma$.

- iii. Bewijs nu de contrapositief van volledigheid, i.e. $\Sigma \not\vdash \alpha \Rightarrow \Sigma \not\models \alpha$.

Stel $\Sigma \not\vdash \alpha$, dan is α niet waar in het bovenstaande model van Σ en kan dus ook niet gelden $\Sigma \models \alpha$. Maar $\Sigma \models \alpha$ of $\Sigma \not\models \alpha$, dus het laatste geldt.

3. Deze opgave gebruikt de notatie van de syllabus *Propositielogica*.

- (a) Bewijs dat voor iedere verzameling uitspraken $\Gamma \subset BT(S)$ geldt: $\Gamma \models \perp$ desda er voor iedere $V \in \text{Val}(BT(S))$ een $\gamma \in \Gamma$ is zodat $V(\gamma) = 0$.

$\Gamma \models \alpha$ betekent symbolisch: $\forall V \in \text{Val}(BT(S)) ((\forall \gamma \in \Gamma V(\gamma) = 1) \rightarrow V(\alpha) = 1)$. Met $\alpha \equiv \perp$ geeft dit de implicatie $(\forall \gamma \in \Gamma V(\gamma) = 1) \rightarrow V(\perp) = 1$, maar omdat $V(\perp) = 0$ voor alle V , kan dit alleen waar zijn desda het antecedent $\forall \gamma \in \Gamma V(\gamma) = 1$ onjuist is en dit is zo desda $\exists \gamma \in \Gamma V(\gamma) = 0$.

Ook een bewijs uit het ongerijmde lukt: als er een V is zodat $V(\gamma) = 1$ voor alle $\gamma \in \Gamma$ dan heeft Γ dus een model en is daarmee consistent (Volledigheidsstelling, zie Stelling 1.5). Dan geldt $\Gamma \not\models \perp$ en dus ook $\Gamma \not\models \perp$ (aangezien $\Gamma \vdash \perp$ desda $\Gamma \models \perp$, zie Stelling 1.3).

- (b) Leid hieruit af dat als er voor iedere $V \in \text{Val}(BT(S))$ een $\gamma \in \Gamma$ is zodat $V(\gamma) = 0$, er een *eindige* deelverzameling $\Gamma' \subset \Gamma$ is met dezelfde eigenschap (i.e.: voor iedere $V \in \text{Val}(BT(S))$ is er een $\gamma \in \Gamma'$ zodat $V(\gamma) = 0$).

We hebben $\Gamma \models \perp$ desda $\Gamma \vdash \perp$ desda (Stelling 1.3). Bewijs van \perp uit Γ heeft eindig veel stappen en kan dus slechts een eindig deel Γ' van Γ gebruiken (zie bewijs Compactheidsstelling = Gevolg 1.1) Claim volgt dan uit vorige deel opgave.

- (c) Leid hieruit af dat de ruimte $X = \text{Val}(BT(S))$ compact is in de topologie waarin de open verzamelingen willekeurige verenigingen zijn van (open) deelverzamelingen van de vorm U_α , met $\alpha \in BT(S)$, waarbij

$$U_\alpha = \{V \in \text{Val}(BT(S)) \mid V(\alpha) = 1\}.$$

Merk op dat $V \in U_{\neg\alpha}$ desda $V(\alpha) = 0$ (want $V(\alpha) = 1$ desda $V(\neg\alpha) = 0$). We hebben $X = \cup_{\gamma \in \Gamma} U_{\neg\gamma}$ desda iedere $V \in X$ in een of andere $U_{\neg\gamma}$ ligt en dit is dus zo desda er een $\gamma \in \Gamma$ is met $V(\gamma) = 0$ en dat is volgens (b) al zo voor een *eindige* deelverzameling $\Gamma' \subset \Gamma$, i.e. als $X = \cup_{\gamma \in \Gamma} U_{\neg\gamma}$ dan is er een *eindige* deelverzameling $\Gamma' \subset \Gamma$ zodat $X = \cup_{\gamma \in \Gamma'} U_{\neg\gamma}$. Als we switchen van Γ naar $\neg\Gamma = \{\alpha \mid \neg\alpha \in \Gamma\}$, zodat $X = \cup_{\neg\gamma \in \neg\Gamma} U_{\neg\gamma}$ oftewel $X = \cup_{\alpha \in A} U_\alpha$ met $A = \neg\Gamma$, dan volgt dat er een *eindige* deelverzameling $A' \subset A$ is zodat $X = \cup_{\alpha \in A'} U_\alpha$. Een overdekking van X is van de vorm $\{U_i\}_{i \in I}$ met $X = \cup_{i \in I} U_i$, waarbij iedere $U_i = \cup_{\alpha \in A_i} U_\alpha$ voor een deelverzameling A_i van de verzameling van alle uitspraken α . Neem $A = \cup_i A_i$ en A' als boven, dan is er dus ook een *eindige* deelverzameling $I' \subset I$ zodat $X = \cup_{i \in I'} U_i$ (neem voor iedere $\alpha \in A'$ een $i \in I$ zodat $\alpha \in A_i$). Daarmee heeft iedere open overdekking van X een *eindige* deelopdekking en is X dus compact (zeer uitgebreid antwoord).

- (d) Het voorgaande resultaat geeft compactheid van $\text{Mod}_2(S, \emptyset) = \text{Val}(BT(S))$. Laat zien dat dit compactheid impliceert van de ruimte $\text{Mod}_2(S, \Sigma)$ (uit week 7), voor een willekeurige theorie $\Sigma \subset BT(S)$.

We hebben per definitie van een model van Σ :

$$\text{Mod}_2(S, \Sigma) = \{V \in X \mid \forall \sigma \in \Sigma V(\sigma) = 1\} = \bigcap_{\sigma \in \Sigma} U_\sigma.$$

De open verzamelingen U_α zijn tevens gesloten (vermeld op tentamen) en dus is $\text{Mod}_2(S, \Sigma)$ als intersectie van gesloten deelverzamelingen gesloten in X , en daarmee compact (laatste stap ook vermeld op tentamen).